

В. Ако заповѣди тѧ дадены съ народъ Израилскѣ: то требва ли и мы да постѣпваме по нихъ?

Ш. Требва. Защо-то въ смиренность-тѣ си тѧ съ смишій законъ, кой-то, споредъ думы-тѣ на Апостола Павла, написанъ въ сърдца-та у всы-тѣ людїе, да бы вси-тѣ го слѣдували.

В. Іисусъ Христосъ училъ ли є да са постѣпвава споредъ десатъ-тѣхъ заповѣди?

Ш. Той заповѣдалъ за полѣченіе живота вѣченъ да са кардатъ заповѣди-тѣ, и училъ да са проумѣватъ и исполнюватъ тѣ по свершенно, отъ колко-то до Него са гы разумѣвали. Виж. Матд. гл. XIX, ст. 17, и гл. V.

за раздѣленіе заповѣди-тѣ на двѣ скрижали.

В. Шо означава, че десатъ-тѣ заповѣди разделѣлы были на двѣ скрижали?

Ш. Сїа означава, че въ нихъ са заключаватъ *два вида* *Отъ любовь*, сирѣчъ, любовь *къ Бога* и любовь *къ близкнаго*, и за това предписува са *два вида* *длжности*.

В. Не говори ли за това нѣщо Іисусъ Христосъ?

Ш. На пытаніе: *кая заповѣдь больша* *Есть въ законѣ?* Онъ Отговорилъ: *возлюбиши Господа Бога твоего всѣмъ сердцемъ твоимъ, и всею душою твою, и всею мыслю твою. Сія Есть первая и большая заповѣдь. Вторая же подобна Ей: возлюбиши искренняго твоего, яко самъ себе.* Въ сїо *Обою заповѣдію* весь законъ и пророцы висятъ. Матд. XXII, 36, 40.

В. Еси-тѣ ли людїе съ *ближни наши*?

Ш. Еси-тѣ. Защо-то еси-тѣ съ *созданіемъ единаго* Божиаго